

היי

ישבתי וחשבתי האם לכתוב משהו פורמאלי? או שעדיף משהו ממצה? אולי בכלל מכתב תודה?
לא זה ולא זה, נדמה שאתחיל כמו כל סטודנט – סקירה היסטורית!!!!
הכרתי אותך באמצע שנת הלימודים השלישית אז עוד הייתי בהליכים במשרד עורכי הדין ברם
דחוח, בדיוק ביום בו הודיעו לי כי לא התקבלתי התקשרת בעיתוי מצוין לבשר לי שיש לך עבורי
משרה בתחום הפלילי וכדאי מאוד לנסות, אני בלי להסס מאותו היום הפקדתי בידיך את הדבר
החשוב ביותר עבור כל סטודנט למשפטים - מציאת התמחות.

במחשבה לאחור לא היססתי לרגע נתתי את מבטחי באדם זר לגמרי, שהולך לצעוד עמי דרך
ארוכה מלאת קשיים ומסוכות, דרך רבת תהפוכות ומפחי נפש, תקווה וייאוש הם האלמנטים
הרגשיים הקרובים אליך ביותר. פעמים רבות חשתי כי אני שונה מכולם, חריג, נחות, חסר יכולת
ורבאלית שנכנע ללחץ ומאבד את הביטחון העצמי ברגעים החשובים ביותר.

בטח את חוככת בדעתך מדוע אני מלאה אותך בסיפורים ובדברים שאת ממילא מכירה?
התשובה פשוטה!! בכל הרגעים בהם הרגשתי לבד במערכה, בכל הרגעים בהם הייתי צריך כתף
תומכת, מילה טובה התייצבת שם, עמדת מנגד והתעקשת שכשאני יצא ממשרדך אני יצא
בהרגשה טובה שמישהו מאמין בי, שיש מישהו שדואג ומכוון.

לא אשקר פעמים רבות חשתי כי הפכתי לנטל, שהזמן שאני תובע ממך גדול על מידותייך,
הטלפונים הבהולים ושיחות ארוכות במשרד עימי הפכו לחלק בלתי נפרד משגרות יומך, אבל את
כמו לביאה נלחמת והתעקשת להסביר לי "שיש לך את כל הסבלנות בעולם" "זה בסדר ארז",
"תגיד לי תודה כשתמצא התמחות". סבלנות ואורך רוח הן תכונות השמורות לאנשים מיוחדים,
ואת מיוחדת, מיוחדת בדרכך.

בימים האחרונים אני מנסה להיזכר כמה פעמים ישבת איתי והסברת לי איך להתראיין, מה
להגיד, איך לשבת, מה להדגיש ואיך להתלבש, נדמה שהדגשים הללו ילוו אותי כל חיי בין
בראיונות עבודה ובין בחיי הפרטיים. העצות שיעצת לי שינו חלקים נכבדים בתפיסת עולמי,
הבנתי שלא כל הדברים קוראים ברגע צריך סבלנות ובעזרת אמונה וביטחון עצמי ניתן לכבוש כל
יעד.

חשבתי איך לסיים את המכתב האם לרשום בברכה ארז? תודה על הכל? אף אחת מהאפשרויות
לא עומדת על הפרק, עשית עבורי מעל ומעבר, במהלך התקופה אני הכרתי אדם מדהים, סבלני,
אמיתי וישר. מעל הכל אני חושב שהכרתי חבר!!! ועל כך צביה נתונה לך תודתי על השעות,
הימים, האילוצים, על היחס החם והמזמין, על הסבלנות והכנות.

שלך
ארז טל